

det til Last. Det var Forsøg, man gjorde, og de Mænd, der stod for Arbejdet, gjorde det selvfølgelig saa fornuftigt og godt, som det var dem muligt. Men Erfaringen har vist, at Fremgangsmaaden maatte forandres og gøres billigere og Høfderne gøres solidere. Om de Høfder, der staa paa den søndre Limfjordstange, altsaa netop de, som de to ærede Medlemmer angrebe saa stærkt, tror jeg at turde sige, at de paa ingen Maade ere sørgelige Rester. Hvad er det, der paavirke Høfderne, hvad er det, de ere udsatte for? Det er Strømgang og Bølgeslag. Strømgangen skylder Sandet fra dem, og Bølgeslaget bryder sig mod Høfderne og hjælper til, at Strømgangen hurtigere kan skylle Sandet fra dem. Men naar en Høfde har været udsat for Strømgangens og Bølgeslagets Virkninger en vis Del Aar, saa foregaar der en Sænkning i Høfden saa længe, indtil den ikke kan synke længere, men naar vi saa bygge paa den, saa staa den. Her er bygget paa disse Høfder adskillige Gange, men endnu er Sænkningen ikke foregaaet saa tilstrækkeligt, at de ikke yderligere have kunnet synke, og det er det, som er foregaaet i den sidste Tid paa Høfderne ved den søndre Tange.

Naar nu det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (P. Madsen) udtaler, at det vil blive uoverkommeligt at vedligeholde disse Høfder, da tror jeg slet ikke, det ærede Medlem har Ret deri. Det er opløst, at vor Høfdebygning har kostet godt 7 Mill. Kr., men til Restaurationen af Høfderne ved den søndre Tange er der foreslaaet ca. 750,000 Kr., altsaa omtrent 10 pCt. af det Beløb, Høfderne have kostet, men deri er ikke alene indbefattet Arbejderne ved Sænkningerne, men ogsaa Bekostningen ved de Høfdeblokke, som ere opløst af Saltvandet. Der er nu begaaet en stor Fejl ved Bygningen med Hensyn til Blandingen, idet Blokkene ere blevne støbte med $\frac{1}{13}$ Cement, men de have ikke kunnet bestaa, men ere blevne opløst af Saltvandet og ere derfor bortskyllede. Derimod have alle de, der ere opførte med $\frac{1}{9}$ Cement, kunnet staa sig. Naar man nu tager i Betragtning, at de Blokke ved den søndre Limfjordstange, der vare opførte af den svagere Blanding, og som derfor ere for-

svundne, ere medregnede i den nævnte Udgift, saa synes jeg ikke, det kan siges at være haabløst, om man nu anvender en Sum af omtrent 10 pCt. paa Udbedringen af Høfderne paa den søndre Tange, og det er min Tro, at naar vi faa benyttet denne Bevilling paa 750,000 Kr., saa vil den normale aarlige Bevilling fremtidig være tilstrækkelig til at holde Høfderne ved lige. Derfor synes jeg, det er lidt mærkeligt af det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds, at han blot for at se Høfderne en varm Junidag, staa frem og kalder dem sørgelige Rester. Naar vi have de $\frac{9}{10}$ af en samlet Masse tilovers, kunne vi dog ikke betragte dem som sørgelige Rester.

Jeg tror, at det ærede Medlem gør sig skyldig i en Fejltagelse, naar han siger, at Høfderne ikke kunne beskytte Kysten. Det har jo heller aldrig været Tanken med Høfderne, at de skulle det. Kysterne kunne ikke beskyttes ved Høfder, men kun ved Diger, men Kystlinien kunne Høfderne bevare, det er det hele, de skulle gøre, og det tror jeg, Høfderne have gjort og ogsaa kunne gøre i Fremtiden, og vi kunne her sige, at Kendsgerningerne ere haardnakkede Krabater. Det har i Virkeligheden vist sig, at Høfderne paa den søndre Limfjordstange have bevaret den smalle Tange, selv om Kystlinien kan rykke 100 Fod ud eller ind, eftersom Storm og Sandvandring trækker fra eller lægger til. Det er Høfdernes Virksomhed, og de have fuldført deres Værk. Jeg betragter det derfor ikke som haabløst og tror ikke, ærede Medlemmer skulle sætte alt for stærk Lid til de Udtalelser, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds kom med.

Naar vi saa høre det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (C. Sørensen), der vil have Thyborønkanalen lukket og en Dæmning ved Oddeund, saa vil jeg gerne minde om de Interesser, der staa paa Spil ved et saadant Foretagende. Saafremt vi lukke ved Oddeund, ville de, der kende Forholdene ved Nissum Bredning; Lemvig og der omkring, vistnok indrømme, at saa vil det komme til at se lidet lysteligt ud for Beboerne af Lemvig og der omkring. I 1895, da vi havde Stormflod, maatte nogle Folk i Lemvig bjerges ud gennem Vinduerne i Stueetagen for at